

Warszawa, dnia 22 maja 2017 r.

Sygn. akt VI Ka 1600/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Zenon Stankiewicz

Protokolant Karolina Kożuchowska

po rozpoznaniu dnia 22 maja 2017 r. w Warszawie

sprawy Z. K. syna K. i J. ur. (...) w G.,

obwinionego z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym,

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Otwocku

z dnia 19 października 2016 r. sygn. akt II W 374/16

zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 80 złotych tytułem kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, w tym 30 złotych opłaty.

Sygn. akt VI Ka 1600/16

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie

z dnia 22 maja 2017r.

Wyrok Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 19 października 2016r. został zaskarżony przez obrońcę obwinionego. Apelacja ta nie jest zasadna.

Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził postępowanie, nie dopuszczając się dowolności w ocenie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Ocena ta, dokonana z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, nie wykracza poza ramy sędziowskiego uznania, nakreślone w art. 7 kpk. Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia sprowadza się wyłącznie do polemiki z prawidłowymi ustaleniami Sądu, wyczerpująco uargumentowanymi w uzasadnieniu orzeczenia.

Dokonanie analizy materiału dowodowego przez Sąd I instancji sprowadzało się w istocie do oceny dwóch przeciwstawnych wersji zdarzenia przedstawionych przez obwinionego oraz E. S.. Wobec braku bezpośrednich świadków zdarzenia, do depozycji tych należało podejść ze szczególną starannością. Wymogom tym Sąd Rejonowy w pełni sprostał. Przesłuchał oboje w trakcie rozprawy głównej, miał więc możliwość dokonania oceny wiarygodności składanych depozycji, nie tylko pod kątem zgodności

z pozostałym, nota bene nader nikłym materiałem dowodowym, ale również logiki wywodu oraz zgodności z zasadami doświadczenia życiowego. Ocena ta wypadła na korzyść pokrzywdzonej, co nie staje w sprzeczności z zasadami prawidłowego procedowania, nakreślonymi w art. 7 kpk. Trudno bowiem uznać, że wersja obwinionego, wedle której pokrzywdzona w centrum miasta,

w warunkach dobrej widoczności, zmierza bezpośrednio do spowodowania kolizji pojazdów, a następnie, pomimo że nie doszło do kontaktu z samochodem obwinionego, bezpodstawnie obciąża go zarzutem uszkodzenia tylnego zderzaka swojego samochodu, odpowiada tak zasadom logiki, jak i doświadczenia życiowego. Już tylko niejako na marginesie zauważa sąd odwoławczy, iż dla oceny wiarygodności przeciwstawnych stron nie bez znaczenia pozostaje, iż to obwiniony wycofał złożony przez obrońcę wniosek dowodowy o powołanie biegłego z zakresu wypadków samochodowych na okoliczność ujawnienia

w samochodzie obwinionego śladów uderzenia w inny pojazd. Podzielając zatem wywody Sądu I instancji i nie znajdując podstaw, by uznać orzeczoną we wręcz symbolicznym wymiarze karę grzywny za niewspółmiernie surową, orzekł Sąd Okręgowy o utrzymaniu wyroku w mocy.